

ЛІЦЕЙІСТ

Інформаційний вісник Нововолинського ліцею-інтернату Волинської обласної ради

Останній дзвоник задзвенить...

Ну ось і все...Перегорнуто останні сторінки в щоденнику, а це означає, що зовсім скоро ми, без п'яти хвилин випускники, залишимо рідні стіни ліцею, відлетимо із затишної домівки в широкий світ підкорювати нові вершини.

Позаду залишаться недоспані ночі над книжками та формулами, сотні списаних зошитів, безліч зламаних олівців, кілька парт із нашими автографами, кілограми прикріплених до стільців гумок, море жартів та веселощів...

Здавалося, лише вчора вперше стояли біля храму знань, розгублені, малі, кумедні, ледве визираючи з-за квітів. Переступали несміливо поріг школи, не вміючи читати і писати, а дехто навіть плакав, боячись випустити мамину руку.

Три тисячі днів... Стільки ми прокидалися, не додивившись солодких снів. Поспішали знайомою стежкою до школи. І весь цей час нас супроводжував дзвінок: то він кликав нас на цікавий урок, то на довгождану перерву. Але дзвінок, який лунатиме цього травневого ранку, стане особливим для нас, одинадцятикласників. Адже він востаннє продзвенить у безтурботному дитинстві й покличе у світ дорослого життя з усіма його турботами та проблемами. І яким би воно не стало, скільки б задоволення, радості й щастя не принесло, я особисто та всі ми обов'язково згадаємо і мудрих вчителів, які стали другими батьками, і цей дім, і своїх друзів, і цю хвилюючу мить.

*Останній дзвоник задзвенить -
І серце затріпоче,
Та не забудемо чудову мить,
Як йшли до школи ми охоче.*

*Прощайте, наші перші парти,
І книга рідная «Буквар».
Не ті вже зустрічатимуться жарти,
Бо виріс я, дорослим став.*

*Ми вам, молодшим, школу залишаємо,
Шануйте старших, в дружбі всі живіть.
Ви кращі будете за нас, ми знаємо,
Та про любов на партах не пишійте.*

*Розв'язуйте задачі та книжки читайте,
Щоб літній дух, нарешті, з школи щез.
Ну, а з уроків, друзі, не тікайте -
Навчальний не порушуйте процес.*

*Садіть дерева, сійте гарні квіти,
Щоб школа стала, як вінок, у нас.
Навчіться віддано творити.
А ми сюди ще прийдемо не раз.*

Оксана Бадзюнь,
Президент НТЛ «Імпульс»

Сьогодні у номері:

- Вітаємо призерів
- Враження від ЗНО
- Вітання нашим ветеранам
- Ліцей - гостинна домівка
- Мамо... Ангел-охоронець
- Зустріч у "Маминій криниці"
- Спортивні трофеї....

про ЗНО...

дирекція інформує...

ЕКЗАМЕНАЦІЙНА ПОРА

Скільки іспитів нам доводиться складати за все життя? Спробуйте поррахувати...

Багато. Або дуже багато. Навіть найпростіша співбесіда, «прослуховування» перед школою, здається майбутньому першокласникові справжнім іспитом. Перший виступ на сцені, перше змагання або олімпіада в школі... А попереду — час іспитів і заліків. Одне з найсерйозніших випробувань для школяра - випускні іспити й наступні за ними вступні до ВНЗ або технікуму. Адже молодим людям у цей період потрібно зробити дуже відповідальний крок, який багато в чому визначить їхню подальшу долю. Як у такий непростий час зберегти працездатність і гарний настрій, як підтримати фізичну й психологічну форму? Немає нічого неможливого. Упораємося! Тривожно, страшно, здається, що все забув, - ці відчуття знайомі кожному школяреві й абітурієнтові. Але занепокоєння - природний стан людини в складній, незнайомій ситуації. Часто воно буває навіть корисним, адже якщо людина почала хвилюватися, виходить, організм мобілізувався й готовий активно діяти. Напередодні іспиту в голові «каша», нічого не пам'ятаєш, але... варто взяти екзаменаційний білет і трохи заспокоїтися, як раптом знання «спливають», усе стає чітким і зрозумілим. Однак тут важливий один маленький нюанс - у порожній голові нічого «не народиться» і не «спливе». До будь-якого іспиту необхідно готуватися - і чим серйозніше буде ця підготовка, тим спокійніше буде «випробуваному». Як же правильно готуватися до іспитів? Психологи й просто «бували» дають кілька порад:

- перед початком підготовки до іспиту треба переглянути весь матеріал, відкласти той, що добре знайомий, а почати з нового, незнайомого;
- важливо ефективно використовувати час: складний матеріал учити в той час доби, коли добре «думається», коли працездатність на високому рівні (це залежить від того, ким є людина — «совою» чи «жайворонком»);
- бажано починати з найважчого матеріалу, але якщо ніяк не виходить розпочати, змініть правило: почніть із того, що цікаво й зрозуміло, а потім перейдіть до складного;
- дуже корисно складати плани конкретних тем і тримати їх «у пам'яті», а не забувати все «від» і «до». Можна практикувати написання запитань у вигляді короткого тезового викладу матеріалу. Допоможуть і інші методи запам'ятовування, наприклад групування матеріалу, його схематизація, класифікація, метод асоціацій (знаходження зв'язку за подібністю, суміжністю або протилежністю). «Зубрити» варто лише тоді, коли матеріал ніяк «не йде» (отут допоможе багаторазове повторення);
- заняття обов'язково чергувати з відпочинком: наприклад, 40 хв працюємо, 10 - відпочиваємо;
- один день перед іспитом треба залишити на повторення всього матеріалу, але не останню ніч. У цей час необхідно добре

виспатися, настроїтися, подумки уявляючи свій завтрашній успіх.

Як краще поводитися на іспиті? Навіть при відмінній підготовці: враження може зіпсувати банальне запізнення або недоречний зовнішній вигляд (особливо це стосується іспитів у ВНЗ - не всі викладачі лояльно ставляться до панківського «гребінця» на голові абітурієнта). Тому навіть до дрібниць треба бути уважним.

А як упоратися з непевністю й страхом? Психологи вважають, що в цьому випадку допоможе... не сподіватися на допомогу друзів або шпаргалок, на поблажливості викладача, а покладатися тільки на себе! Екзаменаційна ситуація настільки мінлива й непередбачена, що, по суті, нагадує саме життя. Звільнившись від даремних надій і сподівань, людина розвиває в собі особливий стан духу, для якого характерні спокій, боекзатність, впевненість у власних силах і знаннях. Що стосується «технічної» сторони іспиту, то зосередитися й правильно відповісти на запитання не так уже складно, якщо:

- швидко проглянути весь текст, щоб зрозуміти, якого типу завдання в ньому є;
- уважно прочитати запитання до кінця й зрозуміти його зміст (найпоширеніша помилка, особливо на тестах не дочитавши, за першими словами, учень уже передбачає відповідь і вписує її);
- пропустити запитання, якщо не знаєш на нього відповіді, і повернутися до нього потім;
- думати тільки про поточне завдання, абстрагуючись від усього іншого;
- підключати інтуїцію, якщо вже зовсім нічого не придумується.

Не секрет, що успішність складання іспиту багато в чому залежить від настрою й ставлення батьків. Хоч діти й підрости, але вони, як і раніше, мають потребу в нашій турботі й підтримці (зрозуміло, у міру).

Чим можуть допомогти батьки? Насамперед, не варто занадто переживати з приводу кількості балів, які одержить дитина, - це ще не кінець світу. Навпаки, батьки повинні постаратися максимально знизити тривожність дитини перед іспитом - спокійним і доброзичливим настроєм, похвалою, підбадьоренням. Крім того, мусять забезпечити нормальні умови для занять (щоб ніхто не заважав), контролювати режим підготовки до іспитів, не допускати перевантажень, піклуватися, про відпочинок і харчування школяра (або студента). Деякі продукти можуть істотно поліпшити роботу мозку: риба, сир, горіхи, курага. Обов'язково потрібно підтримати очі - в екзаменаційну пору на них припадає лівова частка навантаження, потрібно багато разів читати й перерахувати матеріал, писати, працювати з комп'ютером.. Дуже корисна для очей чорниця.

Віра Антонівна Шевчук

Тестування у розпалі. Учні отримують перші результати: примід для радості і смутку. Сплікуючись із випускниками, напрошуються висновок, що чим більше дитина в процесі навчання була задіяна у різні форми оцінювання: олімпіади, турніри, наукові роботи та інше, тим легше при написанні ЗНО. Тому що є досвід перебування у екстремальних ситуаціях.

ЗНО як новий метод перевірки знань випускників. Що про це думать самі ліцеїсти?

... Трохи розчарували самі поставлені питання, а в основному мені сподобалося нововведення!

... ЗНО...Я жертва цього тестування. Та ми всі жертви... Воно важке (особливо література і математика). А ось українська мова легша. Та всітаки ЗНО - це круто, якщо ти вчився весь рік!

... Що я думаю про ЗНО? Ну це жахливо, тому що багато нервувешся, а, як ми знаємо, нервові клітини не відновлюється. Тому ЗНО дуже-дуже шкідливе для нашого здоров'я!!!!!!

... На мій погляд ЗНО - це, те що треба для освіти в Україні! Враження були різними, отримала море хвилювань, запас позитивних і негативних емоцій, викид адреналіну (коли намагалась заговорити з сусідкою під час тесту)=) але обурювали деякі завдання і відповіді! Хоча відлону було цікаво і захоплююче, пережиті події ми ще надовго запам'ятаємо=)

... Система проведення ЗНО недопрацьована, адже одні інструктори дозволяли списувати, а інші - і поворухнутися не давали. Це не справедливо, всі мають бути в однакових умовах. Самі питання тесту часто неточно чи незрозуміло сформульовані, і це збиває з пантелику дітей. Надіюсь, в майбутньому ця система працюватиме краще...

... Враження-своєрідні... Я відчув себе володарем своєї долі)). До тестувань я був якийсь розгублений, розсіяний... А там вдається миттєво сконцентруватися: розумієш, що від цього залежить твоє життя!

... На мою думку, ЗНО - це набагато краще, ніж екзамен, його набагато легше здати. Тести можна відгадати :-D

... Завдання з фізики не були занадто складними. Але деякі мали нестандартне формулювання, тому їм була приділена особлива увага. А ось помилка була допущена чисто механічна - при обчисленні... Звертайте увагу на деталі!!!

... На ЗНО можна дивитись по-різному. Перший погляд - позитивний. Адже це компетентне оцінювання знань усіх без виключення абітурієнтів; складання ЗНО зараховується і як випускний екзамен, і як вступний в усі вузи. Ще один факт: "Тепер будуть вчитись не багаті, а розумні". АЛЕ №1: вираз підлягає коригуванню: "тепер будуть вчитись не багаті, а дуже багаті (ну і розумних трохи для підтримки авторитету вузу)", адже не такий вже й секрет, що сертифікат можна і підмазати!!!!!!

АЛЕ№2: тести оцінюють "сухий розвиток": ніякого творчого мислення; підхід до завдання односторонній.

АЛЕ№3: ЗНО дуже легко завалити, навіть якщо знаєш предмет, від: хвилювання (буває, що "вишибло" і все), неправильного внесення відповідей в бланки (особливо прикро через такі помилки).

Підготувала Оксана Бадзюнь

Зал слави

Дуже приємно, що у нашому лицейі навчаються найрозумніші і найталановитіші діти не тільки Волинської області, а й всієї України, адже щороку вони займають призові місця на різноманітних олімпіадах і конкурсах. І це доводить, що в нашій школі чудові вчителі навчають прекрасних дітей! Цього року лицейісти нас не підвели і як завжди порадували нас результатами Всеукраїнських олімпіад і конкурсів-захистів науково-дослідницьких робіт.

Також не можна не згадати призерів Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт Зварича Миколу за зайняте I місце (секція фізика-електроніка та приладобудування на тему: «Побудова інтерфейсів користувачів на базі одношарових ємнісних сенсорних панелей»), Вілюка Андрія за зайняте II місце (секція право на тему: «Співвідношення понять «трудовий договір» і «трудова угода». Об'єкт дослідження. Правова природа трудової угоди та сфера її застосування»), Пахолюка Ігоря за зайняте III місце (секція хімія на тему: «Зміна властивостей сполук в ряду гідрогенхалькогенідів»).

Хочеться відміти, що такі учні як Гуліта Анна, Літковець Юлія, Пахолюк Ігор, Шевчук Олександр, Циренніков Олександр брали участь у IV етапі Всеукраїнських олімпіад, і показали досить високі результати. Особлива подяка призерам олімпіад з хімії Шевчуку Олександрю та Циреннікову Олександрю за зайняті III місця.

Скориставшись нагодою ми вирішили взяти інтерв'ю в Циреннікова Олександра:

- Чому ти вибрав саме хімію ?

- Бо тоді хотілось чогось нового (не тільки математики , бо я до готувався з 5 класу , але нічого не займав), де можна було зробити щось своїми руками (« Піротехнічні вироби ») .

- Які враження від олімпіад ?

- Ну , сиджу я у кімнаті (у Луцьку , коли нас готували) і думаю : « Що би мені зробити ? » , а всі вчаться і вчаться , ну і заснув . Взагалі все було дуже цікаво , особливо екскурсії та концерт у м. Одесі . Кормили нас добре , але все одно приходилося купляти мінеральну воду та пиріжки , бо вночі дуже хочеться їсти .

В Одесі три школи скинулися та повели нас на культурний відпочинок – у кафе «Гаррі Поттер» та у дельфінарій. Після цього нам ще дали цілу курку та відправили відпочивати.

- Чи ти задоволений своїми успіхами?

- Так. дуже ! Хіміка-олімпійця з мене зробила моя вчителька С.В.Літковець. Велике їй спасибі, але я думаю, що я міг краще, але полінувався. У наступному році надіятимуся на кращі результати.

А ще я дякую всім вчителям за те , що відпускали з уроків для підготовки до олімпіад .

Із олімпійцем спілкувалась

Яхубська Марія .

Бал олімпійців

... Лунала святкова музика. Вона і збрала усю гордість нашого лицю. І до урочистої зали прийшла Королева мудрості і знань – Калістратові Ольга, яка і розпочала цей бал своєю промовою.

Настав час і для привітань. У цьому залі зібралися учні, які здобули місця на обласних і Всеукраїнських олімпіадах, захистах наукових робіт. Були і лицейісти, які мали високі результати на спортивних змаганнях, різних турнірах.

У кожного учня – своє досягнення. Олімпійців удостоювали їхні наставники – представники кожної із кафедр. Перед нагородженням, призери Всеукраїнських олімпіад розповідали про своє життя в лицейі, ділилися враженнями про участь у змаганнях .

Кожного олімпійця нагороджували грамотою або грошовою премією. Все свято супроводжувалось піснями і танцями. Напевно, кожен лицейіст, який був у цій залі, отримав тільки позитивні емоції, адже кожен, хто йшов за нагородою приємно усміхався та радів своїй перемозі.

По завершенню «Балу Олімпійців» учителі та лицейісти дружно співали гімн лицю. Після цього кожен мав можливість віддячити вчителям за працю, подарувавши квіти.

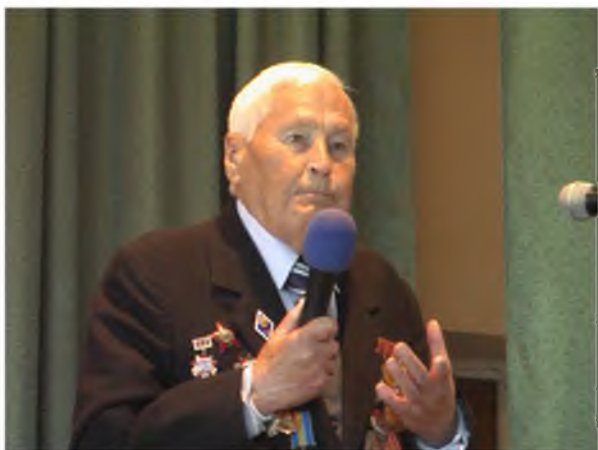

Приємно відзначити, що цього року стипендіатами лицю визнано 5 лицейістів:

**Олександр Шевчук,
Олександр Циренніков,
Ігор Пахолюк,
Микола Зварич
та Анна Гуліта.**

Їм була вручена грошова премія 300 грн.

Щороку 9 травня ми відзначаємо День перемоги над фашистською армією та віддаємо свою шану усім загиблим солдатам, які полягли в боях заради нашої свободи, і вільної України.

Переглядаючи багато фільмів, читаючи літературу і просто слухаючи розповіді, розумієш, що таке війна, і який це страшний та важкий час. Зараз усе в минулому, але, згадавши ті роки, стає страшно і важко на душі.

Багато загинуло безневинних людей, мирних жителів сіл та міст. Мільйони солдатів полягли на полях битви. Це мужні люди. Це люди з великої букви, які йшли на війну, не думаючи про себе, а за Вітчизну, та віддали життя за наше щасливе майбутнє. Цими людьми треба пишатись і шанувати в пам'яті.

Зараз ми бачимо невелику кількість дідусів і бабусь – ветеранів. Важко уявити, що вони пережили війну. Усі їхні страхи, рани, переживання відображені у кожній зморщці на обличчі. Свою молодість і красу вони втратили на війні, захищаючи Батьківщину. Очі цих людей сумні та мокрі від сліз. Дивлячись на них, хочеться і собі плакати, адже починаєш розуміти їхні почуття і спогади про тяжкі часи.

Тому я сподіваюсь, що ніхто не забуде цих стареньких людей, Люб'те їх, будьте до них уважні і чуйні, бо вони – Герої Великої Вітчизняної війни.

Мар'яна Охрим

Радість і біль перемоги...

Такі зустрічі не залишать нікого байдужими

9 травня велике свято – День Перемоги. Цього дня 1945 року було покладено край Другій світовій війні – найкривавішій драмі в історії людства. Це день честі й слави наших дідів та прадідів, які мужньо зі зброєю в руках воювали проти ворога, витримали тягар війни та крізь біль, сльози і втрати наближали перемогу. В ті страшні роки полягли мільйони людей. Вічна пам'ять солдатам і офіцерам, партизанам і підпільникам, усім, чийм життям виборено перемогу.

Серед нас живуть ті, хто на власні очі бачив весь жах тих років, це ті, хто може розповісти про справжнє обличчя війни, передати відчуття її жаху і руїни.

8 травня напередодні свята Великої Перемоги у Нововолинському ліцеї-інтернаті Волинської обласної ради відбулася зустріч ліцеїстів з людьми, які пережили роки Великої Вітчизняної війни. Серед них – учасник бойових дій Меркулов Микола Дмитрович. Його коротка, доступна для нас розповідь зворушила кожного присутнього в залі, застала відчувати той біль втрати, уявити картини жахливих подій, зрозуміти, яку страшну ціну заплатили українці за перемогу. Тисячі міст і сіл було спалено, знищено. Мільйони людей загинуло. Війна не оминула жодну українську родину. Коли Микола Дмитрович закінчив свою розповідь, в залі стояла тиша... Кожен згадав свого дідуся, прадіда, бабуся і задумався над тим, що довелося пережити їм, аби ми зараз жили в мирі та спокої.

А на завершення хор ветеранів зворушив нас піснями років війни. Вони виконували «Степом, степом йшли у біл солдатів...», «Стоїт под горою Алеша...», «День Перемоги».

Війна обпалила вогнем їхні серця, але не скалічила душі, забрала здоров'я, багатьох прикувала до візка. Подвиг цих людей важко переоцінити і виміряти. З кожним роком стає їх все менше й менше. Тому сьогодні наше покоління повинно пам'ятати про ці події.

Такі зустрічі мають важливе значення не лише для ветеранів, вони вкрай необхідні для нас, молоді. Ми дуже мало знаємо про події Великої Вітчизняної війни. У книгах з історії сухі цифри та факти. А такі зустрічі дають змогу задуматись, оцінити масштаби того лиха, що довелося пережити їм, фронтовикам.

Наприкінці свята ліцеїсти теплим словом віддячили ветеранам за мужність, за патріотизм і самовідданість, за те, що відстояли Україну у Другій світовій війні.

Здоров'я і довгих років життя Вам, дорогі наші ветерани! Миру і злагоди у Ваших родинах!

На світлинах наші ветерани

Ольга Єрьоміна

Це про нас....

Наш лицей – гостинна домівка...

Наш лицей – гостинна домівка, де завжди всім добре і затишно. Кожна зустріч, захід, як тут проходять, овіяні зворушливою чарівністю.

Вісімнадцятого травня у стінах лицю проходив міський семінар на тему "Виховання лицейців через звичаї та традиції українського народу". До нас завітали представники шкіл міста. Це дійство проходило на базі народного музею, якому нещодавно було присвоєно звання "Зразковий музей народознавства", керівником якого є Кравчук Галина Олександрівна.

Спочатку учні 9 – В класу (Подруцька Юлія, Федощук Василь, Семенюк Богдан, Гордіюк Крістіна, Сулява Ольга, Мартинюк Марія) на подорож-екскурсію про Історію українського рушника.

Колорит нашого рушника та щирий орнамент, його високомистецькі споріднені тонів і кольорів тішать людину, цілюще впливають на її емоції. Колись не було такої хати, де не було б вишитого рушника. Своїм багатим малюнком рушник надає хаті затишності та урочистості, а найперше – національного характеру.

А далі урочисте дійство продовжувалося в актовому залі. Істоміна Наталія, учениця 11 – А класу, познайомила присутніх із фрагментами власної наукової роботи про рушник, символіку вишивання.

Наступною сторінкою заходу була вистава театального гуртка "Діоніс" під керівництвом Кравчук Г.О. До уваги гостей учні 10–В та 9–В класів (Галіна Вікторія, Борчук Юлія, Галета Іванна, Мінкач Олександр, Хімач Ігор, Сміль Михайло) показали уривки з повісті І.Нечуя-Левицького "Кайдашева сім'я". Щірі усмішки і теплі огляски свідчили, що наші актори можуть сміливо суперничати із професійним митцями.

Зворушливі українські пісні у виконанні бандуристів, номери вокального співу, а також фільм (всесвітньовідомої і дуже популярної серед лицейців компанії "Pictures Vuklyk Ya.V.") про музей народознавства нашої школи додали в атмосферу міського семінару довершеності. Усім відчувалося, що присутнім не хочеться покидати стіни нашого закладу.

Анна Гусева

На світлинах учасники семінару.

11-А клас

Невпинно спливає час. Добігають до закінчення останні дні нашого навчання в лицейі. За чотири роки ми стали великою дружньою сім'єю. Дуже вдячні Людмилі Анатоліївні і Наталі Миколаївні, та всім вчителям за їхню підтримку та віру в нас.

Життя дорога пролягла удаць і вже дорослі ми йдемо зі школи. Шепоче дзвоник тихо: "Прощавай". Дитинство не вернути нам ніколи.

Залишимо у пам'яті своїй безцінні роки, що пройшли так швидко в сльозах застигли сум і жаль німий ми школу згадувати будемо не рідко.

Даруємо низький уклін учителям за розуміння, доброту і ласку і на останок побажаєм Вам: не забувайте ви дитинства казку.

Мар'яна Галаян

У травні було підбито підсумки конкурсу «Моя мама». Радісною новиною для нас стала перемога Яручик Юлії у номінації «Літературний твір» (1 місце). Пропонуємо вам його рядки.

Ангел-охоронець

Крізь відчинене вікно в кімнату линули п'яні квіткові аромати, насичені літом і дощем. Під тиху колискову в куточку засинали сутінки. Важкою пеленою пісня лягала на нічні дитячі повіки, яскравими фарбами вимальовувала марево теплої ночі, повільно вела мене стежиною снів та уявлень, все далі й далі, до самого світланку.

У яскравих сонячних хвилях народжувався новий день. Лагідна мамина рука пестила русу ву голівку. І від дотику того хотілося прокинутись, здавалося, за один день обійти увесь світ, дізнатись усі таємниці, відкрити щось досі незвідане, а потім знову заснути в солодкій знемозі під звуки колискової.

Журавлиними ключами відлітали у вирій осінні дні. Разом із білосніжною скартертиною танули зими. Відцвітали вишневим цвітом весни. Опадали зорепадами жаркі дні літа. Назавжди залишилася в моїй пам'яті вузенька споришева стежина, якою мама повела мене в перший клас. Я сміливо визирала з-під великого букету запашних кольорових айстр і впевнено крокувала у шкільне життя. Почувала себе вже дорослою дівчинкою, та все ж ні на крок не відходила від мами.

Мама... Перше слово, яке спроможне виновити немовля. Таке простеньке і водночас – піднесене. У ньому стільки ширості, тепла, краси та комфорту. Воно ховає у собі безліч недоспаних ночей, хвилювань, радісних здивувань. Воно пахне ароматним любистком та м'ятою і має відтінок сонця.

Мамині руки можна порівняти з сильними, незламними крилами. Вони зігріють

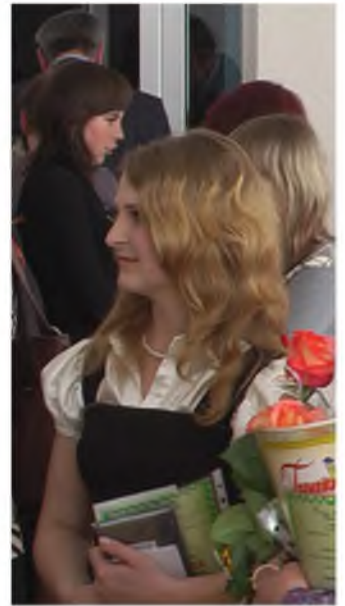
у негоду, відвернуть біду, захистять від негараздів. А мамині очі – дві ясні зіроньки, які не перестають дивитися за нами, в якому куточку планети ми б не знаходилися, завжди підкажуть, порадять, заспокоять. Мамине серце здатне відчувати найменші порухи нашої душі. Воно розділить щастя і горе, смуток і радість. Таке серце не вмє заздрити чи ненавидіти, бо переповнене світлою, чистою, широкою любов'ю.

Мама... Вона заслуговує бути святою, бо найменована ангелом-охоронцем, який ніколи не відвернеться від своєї дитини, пробачить образи і провини. Шкода, що мамина доброта і щирість не може знищити жорстокість та несправедливість. Чому так часто плачуть ангели? Чому солоні та колочі сльози залишають глибокі сліди на рідному обличчі? Чому так рано влітаються у мамину косу срібні ниточки болю та відчаю? Мама не чекає подяк та подарунків, а весь день уважно прислухається до навколишньої тиші, чи, бува, не скрипить старенька хвіртка.

Мама – втілення усієї земної краси. В її образі затаїлися тихенькі страждання. Трішки поранена душа прагне врятувати усю планету. Та чи врятує? Чи встигне?

«Мамо, розкажи мені про краєчок землі, де пахне фіалками і стиглим літом, де зірки світять яскравіше, а пташки співають чудо-пісні. Там закінчується зражений і розбещений світ, починається нове життя, довге і красиве.

Мамо, обійми мене своєю ніжністю і теплом. Моя не протоптана стежина загубилася в густих жоптах. Спра буденність втомила мене до божевілья. Ти чуєш крик

мого серця? Воно прагне любові, а твоя – вона вічна.

Мамо, сплети усі дощі та зливи у товсті коси веселки. Тільки тобі це під силу. Запали наді мною планети жовтих гараздів. Вигадай красиву історію, подібну до казки. Зроби мене головною героїнею – мудрою та трішки щасливою. І все збудеться, бо тільки тобі я вірю.

Спасибі тобі, мамо, за те, що ти є. Твої думки і серце охороняють мій сон, слухають моє дихання, ніжно зазирають в очі і зігрівають душу. Ти – мій ангел-охоронець. І ніколи не розірветься тоненька ниточка, що так тісно зв'язала нас. Ми дивимось на світ однаковими очима. Я посміхаюся твоєю посмішкою, бо вона – найщиріша.

Мамо, заспівай мені колискову. Нехай повернеться до мене марево тєї літньої ночі. Нехай зникнуть усі проблеми та незгоди. Я повільно піду стежиною кольорових снів, які снилися мені багато років назад. Я відчую п'яні квіткові аромати і пригадаю усі наші спільні хвилини, навіть ті, які не старалася запам'ятати. Обійми мене, мамо. А на наших плечах нехай тихенько засинають прохолодні сутінки...»

Юлія Яручик

урибок з твору...

Найдорожча

У цілому світі немає нічого, дорожче за мамине серце і слово, ніхто і ніколи не зможе сказати, чому найдорожча людина – це мати! Завжди та усюди – у думці, у серці, вона буде поряд, як чисте озерце, як пісня знайома з дитинства до болю, як посмішка рідна – така її доля! Свята і прекрасна, немов на іконі, у мамі найкращі у світі долоні, волосся, як колос у полі, як жито, що пахне добром і россою омиле! Для мамі завжди найсвятіше – дитина: голубонька-донечка, посмішка сина. Радіймо ж хто має щасливу родину, цілуймо від Бога кожну хвилину!

Марія Чайка

Я нічого не зміг сказати, бо мені сподобалась легенда про материнське серце. А лише зрозумів, що слово «мама» росте з нами тихо, як ростуть тендітні берізки і могутні дуби, як сходить ранкове сонце, як зацвітають чорнобривці у маминому садку.

Не завжди я роблю правильні вчинки. Я часто засмучую маму, але це не навмисно. І дуже хочу, щоб матуся тільки раділа за мене. Я вчусь багато від неї.

Це вона провела безсонні ночі біля моєї колиски, пролила не одну сльозу, коли було важко, проводить до школи, готує сніданки. А я біжу до школи, часто забуваючи поцілувати її. Але кожен вечір шлю молитву в небо: «Дай же, Боже, здоров'я мамі і нам усім!»

Мама – це молитва до Бога, яка дає надію у житті.

Мама – незгасна наша зірка.

Богдан Киця

11-Б клас

Привіт всім. Ми 11 – Б клас.

Знаєте, ми дуже цікаві, талановиті, незвичайні, оригінальні створіннячка! Ми – гримуча суміш Менделєєвих, Магелланів, Ейншенів, Грушевських, Наполеонів, Шевченків та Піфагорів. Кожен із нас – окрема особливість зі своїм світоглядом та поглядом на життя. Але щоб краще зрозуміти, who is who в нашому класі, ось коротке досьє про кожну "беку":

1. Якби не наша нова староста Постолюк Даночка, ми не були б найдружнішим та найдрайвовішим класом у лицей. Дякую, Данусь. Ти най-най, знай про це!

2. Наша Анжеліка Dj скромна і ніжна дівчинка. Ангеліночка, бажаю тобі знайти свого Бреда Пітта і вийти за нього заміж!

3. Дзвінок на урок... 1-ша хвилина уроку, 2-га, 15хв., пів уроку позаду і тут... у двері вривається наша моделька і тоненьким голосочком: "Вибачте, будь-ласка, можна сісти?". Як же можна такому миленькому дитятку щось заборонити! Будна, залишайся такою хорошененькою і не переставай посміхатись. Тобі це личить!

4. Ларочка К@т. Привітання на її телефоні "блондинки: закони не для нас" відповідає способу життя. Яскрава, привітна і просто найкраща. Катюха, будь розумничкою. Люблю тебе!!!

5. О-о-о, цей красунчик неодмінно стане депутатом! З його зовнішністю та ораторськими здібностями йому підкоряться будь-які вершини. Саша Куль, удачі тобі у всьому!

6. Юра Ворона – меломан нашого класу. Уявіть, у нього на комп'ютері цілих 45 Гб музики. Юра, будь добрішим і люди до тебе потягнуться.

7. Таких, як Катя Савраюк, на світі не багато. У неї надзвичайно багатий внутрішній світ. Катрусь, ти – дуже хороший співрозмовник. Пам'ятай, життя – класна річ, як не крути.

8. Хто сказав, що футбол – чоловічий вид спорту? Неправда, Люда Сідбера це довела. Зламана рука – результат її сумлінних тренувань. Люда, будь-ласка, будь трохи ніжнішою!

9. То не просто так Оріся, то

– голос наш, то – пісня, то – душа. Орісю – ти файна дівчина. Бажаю тобі поступити тобі поступити туди КУДИ ти хочеш.

10. У нас в класі є Сніжок, але він зовсім не холодний. Волошкові очі Сніжанки Харчевої розтоплять будь-яке серце. Все буде добре, будь впевнена!

11. Юлічка Пилипюк добра та жіночна. Юлюся вір у свої сили і стань першокласним лікарем!

12. Ігор Пахолюк – найрозумніший хлопець нашого класу. Він завжди знає найдовші слова з хімії типу натрійтетрагідроксоалюмінат. Ігор – ти the best друг, залишайся таким завжди.

13. Наш Вовочка – зірка лицей. Якщо сміх продовжує життя, то він буде жити вічно. Вовчик, КВК за тобою плаче :)

14. Єдина золота медалістка нашого класу – Прядун Іванка. Хто вчився в Малікова, то знає, що отримати в нього 10 б – щось з області фантастики. Усього найкращого!

15. Якби роздавали медалі за щирість та відвертість, я би всі віддала Наташі Стасюк. Наташ, як і домовлялися, через 10 років ти – майстер спорту по плаванню, ок?

16. Ірина Тофан звикла брати від життя по максимуму! Недаремно вона вибрала аж 5 ЗНО (найбільше). Ірусь, дивись на світ широкими очима!

17. Вона така малесенька і тендітна, як Дюймовочка. Оптимістична і весела, вона Катруся Луцик знаходить вихід з будь-якої ситуації. Катя подовше залишайся дитиною!

18. Її батьки – мода і стиль. Якщо Наташа Бояр не стане стоматологом, то за простою буде модельєром одягу. Щасливо!

19. Саша Бондарчук приклад ідеального хлопця. Він і красивий, і розумний, і відповідальний і галантний. Санчо, їди в майбутнє, не озирайчись в минуле!

20. Урівноваженість і спокійність Юліанни Мацевко неодмінно приведе її до цілі. Кохай і будь кохана, Юлюсь!

21. Це суцільний позитив. Я ніколи не бачила Наташу Матвіюк сумною чи похмурою. Ната, будь багата!

22. Андрій Антонюк витриманий і уважний на уроках. Я упевнена, що ЗНО з математики буде успішним для нього. Андрюха, уперед!

23. Танюшка Штик класно грає у волейбол. Надіюсь ми зустрінемося тут через рік на зустрічі випускників?

24. Галюня Лавренчук цікава і таємнича. Галюська, не забуду тебе, ти хороша :)

25. Саша Перванчук дуже чітко висловлює свою думку. Саш, пам'ятай, чим більше ти знаєш – тим більше ти можеш.

26. А от Діма Челик буде хорошим спеціалістом у галузі медицини, адже так добре біологію не знає ніхто, крім нього. Все буде кльово, чувачкі!

27. Манойло НАТАЛОЧКА – наша палочка-виручалочка. Дуже гарно вжилась в роль Уляни в п'єсі Г. Квітки-Основ'яненка „Сватання на Гончарівці“. Самовпевнена і відкрита, привітна і уважна, ніжна і тендітна – це все про неї. Подружжю думками я з тобою! Тримайся!

28. Не зважаючи на її потяг до всього чорного, Ірусь дуже світла і вихована людина. Вона – моя совість і гідність. Іра Гут, все буде GOOD!

А ще хочеться подякувати усім нашій лицейній сім'ї. Лариса Миколаївна і Галина Йосипівна! Спасибі за розуміння та вашу безмежну любов. Велике спасибі всім вчителям, які віддавали частинку себе на наших уроках: Предку В.В., Малікову Л.М., Березі Г.І., Березан О.В., Петрук М.С., Земцовій С.В., Демчишиній Н.Й., Карпінній Н.М., Дацюку В.І. та нашому лицейному татові Гутчинському В.Й., медперсоналу, працівникам ідальні.

Не хочеться закінчувати ні статтю, ні такий чудовий навчальний заклад, але все хороше колись закінчується. Ми покидаємо лицей, але кожного року ми постараємось зустрічатись у лицейному колі і згадувати, як нам колись було добре разом. Не забудьте 11-Б клас 2009р. випуску!!!

Нещодавно у Києві проходив Міжнародний конкурс з українознавства. Вислоцька Олена, учениця 11-А класу Нововолинського ліцею зайняла на ньому одразу два призових місця, до того ж перших. Мені вдалося поспілкуватися з призером і докладніше дізнатися про конкурс.

- Олено, яка тема роботи, яку ти захищала на конкурсі?
- Робота мала назву „Україна у світі“.
- Наскільки я зрозуміла, предметом дослідження була українська діаспора. Чому саме така тема?
- Я завжди цікавилася українською діаспорою. Життя українців за кордоном, причини еміграції, процес асиміляції у чужому континенті, адаптація їхнього менталітету до чужої країни і звичаїв – ці питання знову і знову приводили до роздумів і змушували відшукувати інформацію, яка б дала на них відповіді. Тож із часом у мене була добірка матеріалів про діаспору. І коли ми натрапили на оголошення в газеті про конкурс із переліком тем, серед яких була „Україна у світі“, то, не задумуючись, вибрали саме її.
- Як проходив конкурс?
- Конкурс тривав 4 дні. У перший день учасники проходили реєстрацію і поселилися в готель. На другий день ми писали конкурс – захист наукових робіт (конкурс з українознавства) і олімпіаду з історії України. Третього дня відбулася олімпіада з української мови і захист наукових робіт. На четвертий день було організовано урочисте закриття конкурсу.
- Як тобі вдалося посісти одразу два перших місця на одному конкурсі?
- Міжнародний конкурс із українознавства складався з чотирьох конкурсів: української мови, українознавства, історії України і захисту наукових робіт. Я зайняла перше місце з української мови, українознавства і четверте з історії України.
- Сказати, що ти молодець – не сказати нічого. Яким був шлях до успіху?
- Шлях до успіху був досить важким. Участь у конкурсі вимагав наполегливої праці.
- Можливо, ти виробила формулу успіху, що допомогла перемогти?
- Звичайно, що ні. Все залежить від знань і обов'язково від успіху. Формулою може бути хіба що важка праця, поєднана з формулою.
- Хто допомагав на шляху до успіху?
- Багато чому я завдячую своїй наставниці Демчишиній Надії Йосипівні. Вона дала мені все, що повинен отримати учень від мудрого вчителя. Навчила вчитися, йти до мети, долаючи перешкоди. Добивається успіху.
- Олено, що ти взяла для себе із конкурсу, крім призових місць?
- Я зайвий раз переконалася в тому, що наполегливість – запорука успіху. Потрібно вірити в себе і в свої сили, тоді фортуна обов'язково усміхнеться. До того ж підготовка до конкурсу стала також підготовкою до ЗНО. Адже там була олімпіада з української мови та історії. Щоб продемонструвати глибокі знання з цих предметів. Потрібно повторити весь матеріал. А це ніколи не зашкодить.
- І насамінець, що побажавеш ровесникам, які прагнуть підкорити вершини?
- Як відомо, хто стукає, тому відкривають. Тож для початку потрібно взяти участь у конкурсі чи олімпіаді. Далі успіх вимагає повірити в свої сили, наполегливої праці і відсутності страху. Адже „Сміливі завжди мають щастя“ (За І.Багряним).

Интерв'ю взяла

Істоміна Наталія

Моральні цінності, які я ціную в людях.

Мораль та моральні цінності людини найважливіші у спілкуванні. Кожна людина вибирає собі друзів та товаришів за їхніми характерами та моральними цінностями.

Особисто для мене є дуже важливим те, чи має людина моральні цінності. З усіх прочитаних творів свій вибір і симпатію я віддаю одній із головних героїв Соломії Атічір («Дорогою ціною»).

Соломія – звичайна сільська дівчина, яку віддали силою заміж за польського пана. Вона, ж не поминаючи свого кохання до сільського хлопця Остапа, бореться за волю і те, щоб бути поруч із коханим. Вона сильна, мужня, добра, вольова, працьовита. У ній мені подобається те, що однією з головних рис є самовідданість та самопожертва. На мою думку, вона є альтруїстом. Усі моральні цінності, які я ціную в людях зображенні в образі Соломії.

Мою прихильність до неї завоював той вчинок, за який вона заплатила життям. Розуміючи, що Соломія заради коханого, заради його волі та спасіння пожертвувала собою, своїм життям. Простіше кажучи, вона – людина з великим серцем та доброю душею.

Мар'яна Охрим

11-В клас

Про наш 11-В.

Ми the best!

У цей чудовий і важливий день
Я всім удачі хочу побажати.
Побільше радості, кохання і пісень,
Щоб тільки щастя у душі своїй вітати!

Закінчилось навчання і лицей
В серцях назавжди залишився.
Ми не забудем точно дзвоник цей,
Де б кожен з нас в житті не опинився.

Про наш чудовий і веселий клас
Я зараз розповім вам небагато.
Усі в лицей добре знають нас,
Де кожен день для нас-це ціле свято!

Лена добра і красива,
З кожним завжди справедлива.
Помагає всім завзято,
Друзів в неї є багато!

Наш Віталік любить рок,
І не слухає урок!
І учитись він не хоче,
Бо весь час сидить, регоче.

Як царівна гарна й мила.
Ірочка Біляк вродлива
Іде завжди до перемоги
Їй відкриті всі дороги.

Слава фентезі читає,
І науки точні знає.
Хлопець добрий і спокійний,
Врівноважений, надійний.

Ольга – дівчина кмітлива,
І весела, і смілива.
Дуже щира і прикольна,
І завжди усім довольна.

Рома Бортнік – музикант,
На приколи він талант.
Та як тільки йти до дошки,
Трусяться від страху ножки.

Олічка Войтюк – тендітна,
Добра, мила і привітна.
Що й розумна дуже в нас,
Наша Оля - просто клас!

А Олесь наш – гітарист,
І до спорту має хист.
Він наш справжній патріот,
Він не Емо і не гот.

Сильна, вміла, енергійна,
Добра дівчина, постійна.
Юля Захарчук весела,
В нашій класі – королева.

Рома має добру вдачу,
Знає він люблю задачу.

На уроці сімо в бій –
Це наш Ромчик Воробій.

Ніла - дівчина спортивна,
Дуже гарна й позитивна.
І на поміч всім прийде,
До пуття все доведе!

Дудік по суботах спить,
На уроках не сидить.
Діма, хоч лінєвий трошки,
Але радо йде до дошки.

А Зоряна наша добра,
Чесна, класна і хоробра.
Справжній друг вона для нас,
На уроках – просто ас.

Зварич - всьому голова,
Знає він складні слова.
Буде пасіку він мати,
Медом всіх нас пригощати.

А Наталя скромна, мила,
Завжди домашні всі робила.
Вона розумна і гарненька,
Привітна , щира, чепурненька.

Кучерявий і смішний,
Навіть зовсім не малий.
Ти чіпать його не смій,
Бо зовуть його – Андрій :))

Анюта староста чудова,
Відповідальна , гонорова,
Красива і талановита,
А для людей завжди відкрита.

Справедливий і прямий ,
Саша – хлопець не простий.
Але добрий і цікавий,
Щирий ,чесний і яскравий.

Наполеглива й цікава,
Іра – ніжна і ласкава.
Наша квіточка казкова,
Добра , гарна і чудова.

На уроках спить , куняє,
Це Сусюк наш позіхає.
Але всі задачі знає,
На контрольних помагає.

Усіх друзів виручає,
Ручки різні позичає.
Ксюшка мудра ,щира ,класна,
І уся вона прекрасна.

Паша наш економіст,
Він завзятий лицейст.
І невпинно йде до цілі,
Він завжди надійний в ділі.

Звідки Света стільки знає?
Знов питання виникає.

Таємнича і мрійлива,
Дуже добра й справедлива!

Ігор любить танцювати,
На концертах виступати.
Є надія в нас така:
Він станцює гопака!

Оля Шепелюк яскрава,
Неповторна і цікава.
Надзвичайно симпатична,
Дуже стильна й феєрична.

Є сміливий і прудкий,
Діма Якоб'юк такий.
Неповторний прикаліст –
Точно справжній лицейст.

Маша Юхимук гарненька,
Як берізочка тоненька.
Дуже щира й романтична ,
Дивовижна й фантастична.

Кравчук Юля особлива,
Мудра, чесна і вродлива.
І старанна , принципова,
Дуже радісна і кльова!

Неповторна , фігурова,
Надзвичайна і чудова.
Христя – витончена , щира,
Елегантна і красива.

Класна мама є у нас ,
Виручає завжди клас.
Дякуєм за всю турботу,
І пророблену роботу!

Не завжди усе ми вчили,
Може й пакості робили.
Вихователька прощала,
І до розуму привчала.

Всім вчителям низький уклін,
За те, що довго нас так вчили.
І дзвоник б'є останній дзвін...
Ми дуже любим вас, і завжди вас любили!

Поетеса є у нас –
Танцюристка супер клас.
А красуня ж бо яка ,
Здогадайтесь, хто така.

Кринична Вероніка

Зустріч у "Маминій криниці"

(Презентація збірки П.Гоця "Сто Степанових літ")

В усі часи, в усі епохи. Україна народжувала велетнів нації, які сприяли пробудженню національної свідомості рідного народу, поширенню визвольного руху за незалежність держави, вселяли віру в незалежність українського духу в серцях співвітчизників.

До таких постатей належить людина, загартована до великої майбутності, з сильною силою духу, з непохитним характером – Степан Бандера. Це національний прапор і символ боротьби за волю України, орієнтир на полі битви добра і зла, яким було тогочасне суспільство. Він жив з однією думкою, з єдиною метою: здобути суверенну соборну Українську державу або загинути у боротьбі за її волю. І для цієї ідеї Степан віддав усе, що мав у житті, страждав і сумлінно працював для неї.

Проте, на жаль, у сучасному суспільстві ім'я Бандера стало уособленням найлютішого і найнебезпечнішого ворога. Можливо, всезнання його заслуг прийде тоді, коли більшість українців стануть патріотично-свідомими, проймаються шаную і гордістю за сві великий і талановитий народ.

Першого квітня у затишному читальному залі міської бібліотеки відбулася зустріч із поетом, Петром Никифоровичем Роцем, де була представлена його нова збірка. У чотирнадцятих розділах книги „Сто Степанових літ“ репрезентовано все, що було допрацьовано про цю постать. Петро Никифорович брав участь у створенні музею Степана Бандери у Дублянах, дев'ять років очолював цей заклад, який відвідало понад 40 тисяч гостей.

Ще перед початком заходу Михайло Оробчук зачитав молитву українського націоналіста „Україно! Слава мати героїв“. Презентацію відвідала велика кількість шанованих осіб нашого регіону. Н.Н.Войтюк, завідувач Ново-волинським краєзнавчим музеєм, поділився враженнями відвідання музею С.Бандери у Дублянах. О.П.Каліщук виконав пісні на словах П.Гоця: „За рідний край віддав життя“, „Тримаймося, борімося, змагаймося...“. Щиро вдячний Петру Никифоровичу за творчість і плідну працю на літературній ниві І.Сифронюк, заступник директора школи, вчитель історії, та Є.М.Нед, депутат міської ради. Л.А. Кравцова повідомила про лекцію, яка підготовлена про цю історичну постать, з якою ознайомлюються всі освітяни та учні нашого міста. Також у презентаційному залі відбулася виставка книг: «Степан Бандера – символ нескореної нації».

Отже, ми не повинні забувати героїв нашої держави, які віддали своє життя за волю нашого народу і кращу долю Батьківщини. Тому кожен із нас повинен сприяти розбудові і розквіту України, як це робив вічний борець Степан Бандера.

Катерина Зварич

Благодійність

На мальовничій Волині в селі Зимне у Свято горському Успенському монастирі, мешкає чудова жінка III тисячоліття матушка Стефанія, ігумена цієї святої обителі.

Хочу сказати не лише від себе, як вихованка, але й від оточуючих людей, що вона сильна духом, розумна, неперевершеністю. Це людина, котра ніколи не вміє приховати своєї доброти, милосердя. Її вчинки та поради завжди ведуть на правильний путь, а її рішення завжди обґрунтовані. Вона настоятелька не лише монастиря, котрий ї для неї рідною домівкою, але й православної віри, адже і їй доводиться неодноразово, як і іншим християнином, прикликати людей до Бога.

Моя думка, монастир – це її фундамент, а молитва – її підкріплення. Вона помічниця не лише у молитвах, але за допомогою їх і помічниця людей.

Дякуємо за благодійний внесок, підтримку та допомогу ліцею. Гадаю така людина не лише заслуговує на нагороду небесну, але і нагороду та вдячність земних людей, за її вічливість і чесність.

Ми учні ліцею та педагоги, щиро вдячні за взаєморозуміння та підтримку. Нехай подалі Господь помагає Вам у таких добрих справах.

Кісарімова Анна

Похід у ліс

Серед буденних днів, які завжди одноманітні, хочеться чогось нового, надзвичайного і, можливо, навіть казкового.

Таким виявилось для нас, учнів 10-А класу, день 6 травня, коли ми йшли до лісу у пошуках цікавих пригод та нових історій. Дорогою ми активно планували наш відпочинок який залишив по собі багато позитиву. Однак пройшовши досить довгий шлях, ми, втомившись, швидко посідали на поляні біля розкладеного вогнища. Підкріпили свої сили і розпочали грати цікаві та веселі ігри, згадуючи дитинство.

Та, на жаль, погода не дозволила нам довше відпочити, а змусила зібрати речі і піти додому. Втомлені, проте з гарним настроєм і з думками тепленьке ліжко та ковточок води, радісно йшли далі.

Надіємося, що це був не останній відпочинок у шкільному житті, у колі наших друзів.

Ми дуже вдячні за організацію походу класному керівникові Хилі Я. І. та вихователю Мельник Р. Л., де ми отримали можливість стати дружнішими і провести весело цей час.

Абрамчук Марія та Антонюк Марія

Це про нас....

11-Г клас

Ось і підходить до кінця навчальний рік. Для учнів 11-х класів особливий тому, що підводимо лінію під тим, чого навчилися і що візьмемо з собою у самостійне життя.

Швидко пролетіло навчання у лицейі... Дуже важко розлучатися з вчителями, вихователями, хто мав безпосереднє відношення до нас «геків».

Не забудемо ніколи цікавих уроків, проведених найкращими вчителями, виховних і шкільних та позашкільних заходів.

Незважаючи на те, що навчання нам вдавалося не зовсім легко, вчителі завжди розуміли нас, допомагали, підтримували. Усім їм за це велике спасибі.

Але особливі слова подяки хочеться сказати нашому класному керівнику Демчишиній Н. Й. та куратору-вихователю Войтович Л. І. Нехай Господь Вам допомагає завжди і в усьому. Дякуємо за материнську ласку, теплоту, мудрість та тактовність.

Будьте завжди здорові.

Вічної Вам молодості.

Ми ніколи Вас не забудемо!

Із повагою і любов'ю,

Ваш 11-Г клас

про спорт...

Ось і настав довгоочікуваний день для дівчат-футболісток: 24-25 квітня у Луцькому у військовому лицейі відбувалися змагання з футболу між дівчатами.

Спостерігаючи за суперницями, які роками грають у футбол, ставало моторошно. З тайми першого дня ми виграли. Коли виходили з поля, вболівальники вітали уже з перемогою, але радіти ще було рано: дві гри з сильними командами.

25 квітня у корпусі цього лицейі, спати було ніколи. Зранку 25 квітня ми смачно посідали. А потім розпочались тренуватися. Змагатися було надзвичайно важко після вчорашньої втоми, але ми прагнули перемоги, тому приклали усі свої сили.

Фортуна була прихильна до нас, і ми виграли. У кінці гри не могли повірити у перемогу, тому нетерпляче очікували результатів. Коли ведуча оголосила, що Нововолинський лицей-інтернат зайняв і місце було надзвичайно багато радості, а душу пройняла гордість за свою школу.

На мою думку, наша команда запам'яталась усім глядачам і вболівальникам ще й тому, що у нас були найгарніші та найчарівніші дівчата. За час тренувань та гри ми стали справжньою командою, в якій кожен розуміє один

одного за поглядом і жестом.

З задоволенням і гордістю хочу назвати переможців футбольної гри:

Дмитраш Марія
Кісарімова Анна
Мазурок Ольга
Скібера Людмила
Стасюк Наталя
Юзвик Марія
Ільчук Олена
Кмін Олена
Сиротюк Інна

Не було б ні першого місця, ні чудових перемоги, якби не було поряд прекрасного педагога, вилого керівника і організатора, чуйної і доброї людини Петрук Марини Степанівни. Це вона, не зважаючи на втому, вчила нас правильної гри, удосконалювала вміння і навички. Вчила повірити у себе і бажати бути першими. Сталося те, що і мало бути. Ми перемогли!

P.S. Хочу надалі побажати успіху і спортивних звершень нашому лицейі.

Анна Кісарімова

НОВОВОЛИНСЬКИЙ ЛІЦЕЙ-ІНТЕРНАТ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

проводить набір учнів на 2009–2010 навчальний рік
до спеціалізованих 8-их, 9-их, 10-их класів

Прийом до ліцею конкурсний. Вступники здають 2 іспити (в залежності від профілю класу). Усі учні проходять тестування у психолога ліцею. Призери та учасники обласних олімпіад (перша "десятка") зараховуються без іспитів, за співбесідою. Відмінники навчання здають один іспит за вибором.

ЗАЯВИ ПРИЙМАЮТЬСЯ ДО 15 СЕРПНЯ 2009 р.

(із собою мати табель успішності,
свідоцтво про базову загальну середню освіту)

Перелік вступних іспитів

8 суспільно-гуманітарний на спеціальності
українська філологія – українська мова (диктант),
українська мова і література;

іноземні мови (англійська, німецька) –
іноземна мова, українська мова (диктант).

історія, право – історія, українська мова (диктант).

8 природничо-математичний на спеціальності
фізика, математика – фізика, математика
економіка – географія, математика

9 природничо-математичний на спеціальності
хімія, біологія – хімія, біологія.

9 природничо-математичний на спеціальності
фізика, математика – фізика, математика
економіка – географія, математика

10 суспільно-гуманітарний на спеціальності
українська філологія – українська мова (диктант),
українська мова і література;

іноземні мови (англійська, німецька) –
іноземна мова, українська мова (диктант).

історія, право – історія, українська мова (диктант).

10 природничо-математичний на спеціальності
хімія, біологія – хімія, біологія.

10 природничо-математичний на спеціальності
фізика, математика – фізика, математика
економіка – географія, математика

10 технологічний на спеціальності
інформатика – математика, укр. мова (диктант)

Вступні
іспити:
20
серпня

Зарахування
22 серпня

Вступні
іспити:
21
серпня

**Літо, прогнозуємо,
буде веселим!!!**

Звісно буду готуватися до вступу, але літо маю намір провести весело і активно! Хотілося б поїхати на Світязь... Давно там не була. Можливо, поїду ще кудись відпочивати. Так хочеться водички, пляжу і тепла! Я активна людина, тому частенько буду їздити з друзями і родичами на природу, а там: волейбол, бадмінтон, футбол... Бажаю всім гарного і приємного відпочинку!

Вероніка Кринична

Мало хто не погодиться, що знання англійської в наш час відкривають двері в світ великих можливостей. Ці канікули я проведу в Великобританії. Я люблю активний відпочинок, тому хочу вдосконалити свої знання англ. мови, здобути нових друзів із різних кутків світу, дізнатися більше про культуру Англії. Я дуже люблю подорожувати, тому планую відвідати Шотландію, Манчестер, Лондон і Ліверпуль.

Вікторія Вельгус

Я ж планую перш за все добре підготуватися до екзаменів, залишити сили для вступу у ВУЗ, а потім добре відпочити на Світязі.. А потім повен нових вряжень та оптимістично налаштований хочу розпочати новий навчальний рік.

Сергій Матвійчук

Веселих та радісних вам канікул!!!

Підготувала Оксана Бадзюнь

Інформаційний вісник набрано і зверстано на ліцейному видавничому комплексі

Головний редактор **Надія Демчишина** Технічний редактор **Лілія Шустік**

Учнівські редактори **Оксана Бадзюнь, Істоміна Наталія**

Набір та верстка **Віктор Растюк, Василь Федощук, Іван Гусинський, Марія Мартинюк,**

Ілона Біляк, Ірина Мороз, Володимир Здрок, Роман Манойло

Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій

Засновник Нововолинський ліцей-інтернат Волинської обласної ради

ЛІЦЕЙСТ інформаційний вісник

Свідоцтво - серія ВЛ №158 від 23.12.1999 р.

Наклад 600 Ціна договірна

Віддруковано у друкарні ППФ "Мінотавр" м.Нововолинськ,
вул. Грушевського, 19, тел.(03344)24658,

свідоцтво ДК № 1278 від 18.03.2003 р. зам. №

Наша адреса:

Волинь, м.Нововолинськ,
вул. Пирогова, 1,
Нововолинський ліцей-інтернат
Волинської обласної ради
тел. (03344) 36772, 49062
novlicey@ukr.net